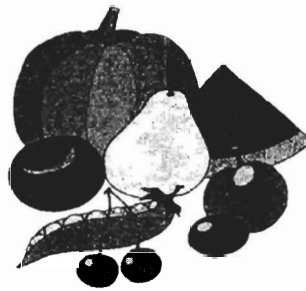

เพอร์ซี ชไมเซอร์ กับความมึนงงและเมล็ดสิกริบัติตร " เมล็ดพันธุจีเอ็มโอ " (GMOs)

โดย นางสุรางค์รัตน์ บุญสวรรค์
นิตกร ๓ กลุ่มงานคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ ๖
สำนักกรรมการวิชาการ ๓

การ

ตัดแต่งพันธุกรรมพืชหรือ
พืชจีเอ็มโอ (GMOs ; GENETICALLY MODIFIED
ORGANISMS) หมายถึง สิ่งมีชีวิตที่ได้มีการ
เปลี่ยนแปลงลักษณะทางพันธุกรรมโดยอาศัย
เทคนิคในการตัดต่อยีนส์ ซึ่งมีผลทำให้เกิดสิ่งมีชีวิต
ที่มีลักษณะข้ามสายพันธุ์เดิมตามธรรมชาติได้
ตามที่ปรากฏเป็นข่าวแพร่หลายในสังคมปัจจุบันนั้น
เป็นเรื่องที่มนุษย์สามารถคิดค้นเอาชนะธรรมชาติ
โดยการสร้างพืชพันธุ์ใหม่หรือสัตว์พันธุ์ใหม่ จนถึง
ขั้นอาจสร้างมนุษย์พันธุ์ใหม่ได้อีกไม่ช้านี้ การที่
จะพูดถึงจีเอ็มโอคงจะไม่ครบถ้วน หากไม่ได้พูดถึง
ชายวัย ๖๐ ปีเศษ ที่ชื่อว่า "เพอร์ซี ชไมเซอร์"

ซึ่งหากย้อนไปเมื่อ ๖ ปีก่อน ถ้าเอ่ยชื่อ
เพอร์ซี ชไมเซอร์ ก็คงไม่มีใครรู้จักเขา แต่ช่วงกว่า
ครึ่งทศวรรษที่ผ่านมาเขาเป็นที่รู้จักของคนทั่วโลก
เขาเป็นคนหนึ่งที่จะบอกเล่าเรื่องราวการถูก
บริษัทไบโอเทคไล่ล่าได้ดีที่สุด (As the Future
catches You : ชายผู้ถูกอนาคต (ซาตาน) ไล่ล่า)

เรื่องของเพอร์ซี ซไมเซอร์ มีอยู่ว่าเขาได้ปลูกคาโนลา (ถั่วเหลือง) ในสเก็ชเซวา ประเทศแคนาดาเป็นเวลากว่า ๔๐ ปี ทุกปีเขาก็จะเก็บเมล็ดพันธุ์ไว้เพื่อปลูกในฤดูกาลถัดไป ในปี ๒๕๔๑ เขาถูกบริษัท “มอนซานโต” (เป็นบริษัทซึ่งเป็นเจ้าของสิทธิบัตรพันธุ์พืชที่ตัดต่อพันธุกรรม) ได้ฟ้องซไมเซอร์ว่า “ละเมิดสิทธิบัตร” กล่าวหาว่าได้เมล็ดพันธุ์จีเอ็มโอมาอย่างผิดกฎหมายโดยกล่าวหาว่าซไมเซอร์มาจากที่อื่นโดยหน่วยสอบสวนของบริษัทพบผลผลิตจีเอ็มโอในโรงนาของเขา

ศาลแคนาดาเห็นด้วยกับบริษัท “มอนซานโต” พิพากษาว่า “ต้นทางของเมล็ดพันธุ์จีเอ็มโอไม่มีส่วนสำคัญในการละเมิด” คือ ไม่สนใจว่าพืชจีเอ็มโอนี้มาจากไหนที่ดินของซไมเซอร์ได้อย่างไร ซึ่งอาจจะเกิดจากลมพัด (ซึ่งฟาร์มที่ติดกับฟาร์มของซไมเซอร์ปลูกพืชจีเอ็มโอ) แต่ศาลได้พิพากษาให้เมล็ดพันธุ์ทั้งหมดของเขาตกเป็นของบริษัทมอนซานโตทั้งหมด

ซไมเซอร์ ให้สัมภาษณ์กับนิตยสารดิอีโคโนมิสต์ (นิตยสารด้านสิ่งแวดล้อมชื่อดังของอังกฤษเมื่อเดือนพฤษภาคม) ว่า

“ศาลแคนาดาทำให้ผมตระหนักว่าสิทธิบัตรของบริษัทอยู่เหนือสิทธิของเกษตรกร เขาอ้างกฎหมายเมื่อปี ๒๕๓๔ ซึ่งมอนซานโตต้องการทดสอบว่ากฎหมายนี้จะครอบคลุมกว้างไกลแค่ไหน ซึ่งมอนซานโตยอมรับเองว่านี่จะเป็นกรณีตัวอย่าง ขณะนี้มีเกษตรกรอีกเป็นจำนวนมากที่โดนอย่างนี้ แต่รอผลการตัดสินกรณีผมก่อนเพื่อใช้เป็นบรรทัดฐานอ้างอิง”

ซไมเซอร์ ได้กล่าวถึงบริษัทยักษ์ใหญ่มอนซานโตถึงการเข้าตรวจค้นทุกฟาร์มซึ่งทำตัวเสมือนตำรวจ (ส่วนใหญ่อดีตเคยเป็นตำรวจ) แล้วเอาเมล็ดพันธุ์ในฟาร์มไปไม่ว่าเจ้าของฟาร์มจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม พุดง่าย ๆ ก็คือ การขโมยนั่นเอง แต่ถ้าเจ้าของฟาร์มจับได้ พวกเขา ก็จะบอกว่า

“คุณนั่นแหละเป็นผู้ละเมิดสิทธิบัตรขโมยพันธุ์จีเอ็มโอของบริษัทเรา ถ้าคุณฟ้องศาล เราก็จะลากคุณขึ้นศาลเหมือนกัน สุดท้ายคุณจะไม่เหลือแม้กระทั่งที่ดิน ดูเพอร์ซี ซไมเซอร์ เป็นตัวอย่างซี” ซึ่งเกษตรกรทุกคนรู้ว่าซไมเซอร์ต่อสู้คดีในชั้นศาลกับมอนซานโต โดยใช้เงินมากเกินกว่า ๑๒ ล้านบาท

เกษตรกรทุกคนที่ไปให้การในคดีของเพอร์ซี ซไมเซอร์ แฉว่า ถ้าคนกลุ่มนี้ไปบ้านแล้วไม่มีใครอยู่มันจะหย่อน “จดหมายข่มขู่” ว่าทางบริษัทมีเหตุอันเชื่อได้ว่าฟาร์มนี้กำลังลักลอบปลูกพืชจีเอ็มโอซึ่งบริษัทถือสิทธิบัตรอยู่ และทางบริษัทสามารถเรียกค่าเสียหายได้มากถึง ๑๐๐,๐๐๐-๑๕๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ ทางบริษัทจะฟ้องหรือไม่ขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจและถ้าเกษตรกรคนใดไปเล่าเรื่องจดหมายนี้ให้ใครฟังจะถูกฟ้องดำเนินคดี

สัญญาทาสที่เกษตรกรต้องทำหากต้องการปลูกพืชจีเอ็มโอซึ่งในสัญญาระบุชัดเจนว่า

๑. คุณต้องไม่ใช่เมล็ดพันธุ์ของคุณเอง
๒. คุณต้องซื้อเมล็ดพันธุ์จาก “บริษัท” ทุกครั้ง
๓. คุณต้องซื้อสารเคมีจาก “บริษัท”
๔. คุณต้องการลงนามในข้อตกลงลับนี้ คุณจะต้องไม่ไปเปิดเผยเรื่องนี้ให้ใครฟังทั้งสิ้น หากทำจะถือว่าผิดสัญญา
๕. คุณต้องจ่ายค่าเทคโนโลยีให้แก่ทางบริษัท ๑๕ เหรียญสหรัฐ ต่อ ๑ เอเคอร์ และจะต้องให้ตำรวจของบริษัทเข้าไปตรวจในไร่ ไม่ว่าจะได้รับอนุญาตหรือไม่ได้รับอนุญาตก็ตาม ซไมเซอร์ได้กล่าวถึงมอนซานโตว่า

“พวกมัน” สามารถเข้าไปในยู้งฉางไร่นา ทำทุกอย่างที่อยากจะทำได้สามารถออกคำสั่งขอคุณ บันทึกการจ่ายภาษี บันทึกรายละเอียดต่าง ๆ ในไร่ ประวัติการเรียนการทำงานของคุณ ๆ ฯลฯ

และสามารถทำได้ตลอด ๓ ปี ทั้ง ๆ ที่การ
 เช่นสัญญาผลิตนั้นทำเพียง ๑ ปีเท่านั้น
 ในสัญญารุ่นใหม่ยังมีข้อความระบุว่า หากเกิด
 ความผิดปกติในผลผลิตของเกษตรกรไม่ว่าจะ
 ผลิตพันธุ์หรือสิ่งใด ๆ ก็ตาม เกษตรกรไม่มี
 สิทธิฟ้อง “บริษัท”

เพอร์ซี ซไมเซอร์ ได้กล่าวถึงมอนซานโดว่า
 พวกเขาต้องการควบคุมตลาดเมล็ดพันธุ์ทั้งหมด
 อย่างเบ็ดเสร็จเพราะสิทธิบัตรในสารเคมีกำจัด
 ศัตรูพืชทำรายได้ให้ทั้งในแคนาดาและ
 สหรัฐอเมริกา เฉพาะยาม่าหญ้าคิดเป็น
 ๒๕ เปอร์เซ็นต์ของรายได้ทั่วโลก และเป็นสัดส่วน
 ถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของกำไร ฉะนั้น หากต้องการ
 ประกันผลกำไรในภายภาคหน้าก็ต้องยึดกุมตลาด
 เมล็ดพันธุ์ทั้งหมด ช่วงที่ผ่านมาพวกเขาไปไล่ซื้อ
 บริษัทเมล็ดพันธุ์ทั่วโลก ด้วยเงินกว่า
 ๑๒,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ จนเป็นบริษัทเมล็ด
 พันธุ์อันดับต้นของโลกแล้ว

รัฐบาลแคนาดาได้พยายามยืนยันเรื่อง
 Co-exist คือ การปลูกร่วมกันได้ระหว่างพืชจีเอ็มโอ
 และพืชที่ไม่เป็นจีเอ็มโอ แต่ความเป็นจริงเราก็
 พบว่ามันไม่สามารถควบคุมการปนเปื้อนได้เลย
 ไม่ว่าจะลม นก ผี การขนส่ง ฯลฯ โดยกำหนดว่า
 ให้ปลูกห่างกัน ๕๐ เมตร แต่ที่จริงแล้ว
**การปนเปื้อนนั้นแหละคือวัตถุประสงค์หลักของ
 พวกถีสหิติบัตรจีเอ็มโอ โดยการตัดทางเลือก
 ของคนให้หมดไปนั่นเอง**

จากคดีของเพอร์ซี ซไมเซอร์ ทำให้
 มองเห็นธุรกิจของเทคโนโลยีนี้ว่าเหตุใดประเทศ
 กำลังพัฒนาจึงถูกจ้องตาเป็นมันจาก
 อุตสาหกรรมไบโอเทค ไม่เพียงแต่ประเทศไทย
 เท่านั้น ประเทศยากจนในแถบแอฟริกาที่ติดกลุ่ม
 ด้วย เนื่องจากประเทศเหล่านี้มีปัจจัยเอื้อทั้งความ
 อ่อนแอของผู้บริโภคและกฎหมาย บริษัทเหล่านี้
 พยายามยึดเยียดให้ประเทศอื่น ๆ ยอมรับเอา

พันธุ์พืชจีเอ็มโอของตนไปปลูก เพื่อจะได้ผูกขาดเป็น
 ลูกค้าของตนตลอดไป เพราะพืชที่ปลูกจากเมล็ด
**พันธุ์จีเอ็มโอนั้นเกษตรกรจะเก็บเมล็ดพันธุ์
 ไว้ปลูกอีกไม่ได้ถือเป็นการละเมิดสิทธิบัตร
 จะต้องถูกจับกุมฟ้องร้อง** โดยเฉพาะประเทศ
 สหรัฐอเมริกาเอง รัฐบาลให้การสนับสนุนบริษัท
 เหล่านี้ด้วยการใช้อิทธิพลทางการเมืองและ
 เศรษฐกิจบีบบังคับให้ประเทศต่างๆ ยอมรับพืช
 จีเอ็มโอ ซึ่งในขณะเดียวกันตามรายงานของ
 กระทรวงเกษตรสหรัฐ (USDA) ผลิตภัณฑ์เกษตร
 อินทรีย์ได้เพิ่มขึ้นปีละ ๒๐% นับเป็นการขยายตัว
 รวดเร็วที่สุด เพราะชาวอเมริกันตื่นตัวด้านการ
 บริโภคอาหารปลอดภัย (Food Safety) อย่างสูง โดย
 ไม่นิยมพืชที่มาจากจีเอ็มโอ โดยเฉพาะ
 สหภาพยุโรปพร้อมใจกันไม่นำเข้าอาหารที่มี
 ส่วนผสมจีเอ็มโอเพราะต้องการยกร่างกฎหมาย
 หลาย ๆ ฉบับให้มีความเข้มงวดเพียงพอเสียก่อน
 รวมทั้งคำนึงถึงความปลอดภัยของประชาชนในการ
 บริโภคอาหารที่ผลิตขึ้นตามกรรมวิธีธรรมชาติ
 ปราศจากการใช้สารเคมีใด ๆ ที่เรียกกันว่า **เกษตร
 อินทรีย์ (Organic Farming)**

ถึงเวลาแล้วหรือยังที่ภาครัฐและ
 ภาคเอกชนต้องหันมาทบทวนเรื่องการทดลองปลูก
 พืชจีเอ็มโอ จนต้องตามทำลายเพราะมีสารปนเปื้อน
 ดังที่ปรากฏเป็นข่าวอยู่ในปัจจุบันเกษตรกรไทย
 เป็นเกษตรกรอินทรีย์แบบดั้งเดิม การนำเอา
 เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ต้องผ่านการพิจารณา
 อย่างรอบคอบ โดยเฉพาะการปรับปรุงพันธุ์พืชนั้น
 ประเทศไทยก็ประสบความสำเร็จอย่างสูงจากการ
 คัดพันธุ์และผสมข้ามพันธุ์ตามธรรมชาติ จึงไม่มี
 ความจำเป็นใด ๆ ที่จะต้องหันไปพึ่งพาเทคโนโลยี
 จีเอ็มโอที่ไม่มีใครยอมรับ トラบใดที่ประเทศไทยยัง
 ไม่มีกฎหมายที่รัดกุมและมีมาตรการในการควบคุม
 พืชจีเอ็มโอที่ชัดเจนและบทกำหนดโทษสำหรับผู้
 ผู้ผลิต ผู้ทดลองปลูก รวมทั้งผู้ลักลอบนำเข้าควรจะ

มีมาตรการกำหนดโทษให้สูงขึ้น อีกทั้งต้องหา มาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม มาดำเนินการกับผู้ก่อให้เกิดมลพิษทางพันธุกรรม ที่เกิดขึ้น ดังเช่นมะละกอของไทยที่ถูกทำลาย โดยไม่ถูกต้องซึ่งทำให้เกิดการปนเปื้อนซึ่งมีการ ตัดต่อยีนไวรัสจุดวงแหวนอีกด้วย และ ในขณะเดียวกัน กลุ่มกรีนพีซโดย ดร. เจอราด กรีนฟิล ที่ปรึกษากรีนพีซสากลด้านพันธุวิศวกรรม พร้อมด้วยคุณจิราภรณ์ ศษเสนีย์ ผู้อำนวยการ กรีนพีซเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ร่วมกันเปิดเผย ข้อมูลว่า บริษัทมุลนิธิวิจัยคอร์แนล ที่ร่วมวิจัยกับ กรมวิชาการเกษตรของไทยได้แอบยื่น จดสิทธิบัตรใหม่ถึง ๓ สิทธิบัตรกับสำนักสิทธิบัตร และเครื่องหมายการค้าของสหรัฐอเมริกา (Us Patent & Trademark office – USPTO) จาก เดิมที่มีสิทธิบัตรครอบครองมะละกอจีเอ็มโออยู่แล้ว กว่า ๑๑ สิทธิบัตร ซึ่งเจ้าของสิทธิบัตรคือ **บริษัท มอนซานโต และบริษัทมุลนิธิวิจัยคอร์แนล** โดย ๑ ใน ๓ ของสิทธิบัตรมะละกอใหม่นั้นได้ผ่านการ อนุมัติเมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ ซึ่งคุ้มครอง ในเรื่องรูปแบบการสร้างดีเอ็นเอ และวิธีการทำให้ มะละกอด้านทานโรคไวรัสจุดวงแหวน ส่วนอีก ๒ สิทธิบัตร อยู่ระหว่างการพิจารณาอนุมัติ

แต่สิทธิบัตรดังกล่าวก็ได้อ้างสิทธิเหนือโปรตีน (Coat Protein) ไวรัสใบด่างวงแหวนในประเทศไทย บราซิล จากเม็กซิโก เวเนซุเอลา ไปเรียบร้อยแล้ว

จากข้อมูลเบื้องต้นดังกล่าว พวกเรายัง อยากขึ้น **“รถไฟสายจีเอ็มโอ”** ที่บางคนกลัวจะ ตกขบวนนั้นจริง ๆ แล้วเป็น **“รถไฟสายมรณะ”** ที่กำลังจะพาประเทศไทยไปสู่ความหายนะ หรือไม่ ! **As the Devil Catches You :**

ที่มา
 นิตยสารวิเคราะห์ข่าวรายสัปดาห์เล่มใหม่ของ เมืองไทย a day weekly ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๑๘ วันที่ ๑๗-๒๓ กันยายน ๒๕๔๗.
 หนังสือสยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ ปีที่ ๕๑ ฉบับที่ ๑๖ วันศุกร์ที่ ๑๐ – วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๗.
 หนังสือเนชั่นสุดสัปดาห์ ปีที่ ๑๓ ฉบับที่ ๖๔๑ วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๗.

